

Odredbe sv. Stolice.

1. Povjerenstvo za nove redovničke družbe. Dekretom kongregacije *de Religiosis* od 24. ožujka 1914. ustanovljeno je novo povjerenstvo (Commissio), kojemu će biti odsele zadaća da obavlja one nove poslove, koji su potrebni, da se nova redovnička družba sa jednostavnim zavjetima (votum simplicium) odobri, da se njezina pravila ispituju i, ako je sve u redu, odobre. Taj je posao dosada obavljala ova ista kongregacija *de Religiosis*, ali budući da je ona ostalim poslovima preopterećena, to će odsele taj važni posao preuzeti u svoje ruke ovo novo povjerenstvo, koje će sastojati od nekoliko članova konsultora ove iste kongregacije *de Religiosis*, a na čelu će im biti kardinal predsjednik te kongregacije, ili kao zamjenik predsjednika tajnik kongregacije *de Religiosis*. Kako će se posao obavljati i kojim redom, za to su izdana istodobno posebna pravila ili Normae u 11 točaka. Budu li se članovi toga povjerenstva u svojim mnijenjima razilazili, odlučivat će kardinali članovi kongregacije *de Religiosis*. (Sr. Acta Ap. Sedis VI. pag. 189. seq.).

2. Editio typica Breviarii. Dekretom svojim od 25. ožujka 1914. proglasila je kongregacija *Rituum* regensburško izdanje brevijara tipičkim, po kojem će se sva ostala izdanja morati izdavati. To je učinjeno na prijedlog papinskoga povjerenstva, koje je provelo najnoviju promjenu u brevijaru i misalu. Ista kongregacija odobrila je i ova izdanja: Desclée et Cie, A. Mame, H. Dessain i P. Marietti, budući da su ta izdanja potpuno u skladu s tipičkim. (Sr. Acta Ap. S. VI. pg. 192.).

Festum Sacrarum Reliquiarum. Budući da će ova svetkovina odsele stalno i u čitavoj Crkvi katol. padati na 5. studenoga, pa i u našoj nadbiskupiji, to je kongregacija *Rituum* odobrila poseban obrazac ove službe i za brevijar i za misal. U glavnom bit će to kao i dosele služba *de Communi plurimorum Martyrum*, ali oratio i lectiones II. Noct. bit će posebne. Misa je također „propria“ osim evanđelja. (Sr. Acta Ap. S. VI. pg. 193.).

3. Suburbikarne biskupije. Sv. Otac Papa Pijo X. odredio je svojim Motu-proprio od 5. svibnja 1914., da suburbikarna biskupija Ostia i Veletri za vječna vremena bude postavljena u dvije različite biskupije; da šestorica kardinalâ-biskupâ, kad koju od šest suburbikarnih biskupija (Porto i Sv. Rufina, Albano, Palestrina, Sabina, Frascati, Veletri) posjednu,

nju do smrti zadrže, samo što će dekan kardinalskoga zbora osim svoje biskupije imati i biskupiju ostijsku, s kojom je skopčano pravo nadbiskupskoga palija. Dobrima svih ovih biskupija upravljat će odsele zajednički t. z. ekonomat *de Spoliis*, a polagat će račune onome, koga budu kardinali-biskupi izabrali kao svoga prokuratora. Ekonomat će od dohodaka tiju dobara davati svakomu kardinalu-biskupu 6 tisuća lira godišnjih, koja će svota zapasti biskupe sufragane, koji u pomenutim biskupijama obavljaju službu biskupsku mjesto dotičnih kardinala, koji moraju u Rimu obitavati i druge važnije poslove obavljati. Ostali dio dohodaka dijeli se na 7 dijelova, tako te će kardinal-dekan dobivati dva dijela, a ostali kardinali-biskupi po jedan. Biskupi sufragani osim plaće svoje imat će pravo stana u biskupijskoj palači i obavljat će svoju službu u onoj biskupiji, za koju budu određeni, stalno i doživotno.

4. Trajanje novicijata. Kongregacija *de Religiosis* dekretom svojim od 3. svibnja o. g. odredila je, da se godina dana, što ih novaci u redovničkim družbama probaviti moraju prije, nego li se prime u red i pripuste k zavjetima, odsele ima razumjeti non stricte de hora in horam, sed de die in diem, t. j. nema se godina dana tako strogo brojiti kao dosad, da joj niti jedna ura nije smjela manjkati, već tako da joj ne manjka ni jedan dan. Isto vrijedi i za trogodište, što ga redovnici poslije primitka u red i poslije jednostavnih zavjeta moraju probaviti u redu prije, nego li se pripuste k polaganju svećanih zavjeta. — Nadalje odredila je ista oblast u pomenutom dekretu, da se novaštvo (novicijat) imade smatrati prekinutim, te ga valja iznova započeti i dovršiti: a) ako starješina novaka otpusti i on iz dotične kuće izađe; b) ako novak bez dozvole svoga starješine kuću redovničku ostavi; c) ako novak preko trideset dana, makar i s dozvolom starješine, izvan mjesta opredjeljenog za novicijat izbiva. Ako novak bude izbivao izvan samostana manje od 30 dana, bilo to neprekidno ili s prekidanjem u više navrata, dakako s dozvolom starješine, morat će za toliko dana dulje u novicijatu ostati, inače ne će vrijediti novicijat. Starješina ne smije dozvoliti novaku takovo izbivanje osim zbog opravdanog i velikog razloga.

Na pitanje, da li se trajanja novicijata imade smatrati prekinutim, da ga se iznova započeti ima, ako novak bude kao vojnik unovačen, ili ponovno pozvan k vojsci, ili se imade

smatrati samo obustavljenim (suspensus), tako te se mora samo nadoknaditi — odgovorila je ista oblast pod datumom gore spomenutoga dekreta: affirmative ad primum, negative ad secundum, si novitatus ultra triginta dies completos servitio militari reapse addictus fuerit. Si infra triginta dies, hi supplendi erunt. Ali opet ne smije se novak ni u kojem slučaju pripustiti k zavjetima, dok nije barem kroz 30 dana prije toga bio u kušnji. (Sr. Acta Ap. S. VI. pg. 229. sq.).

5. Nova officia de Communi. Kongregacija *Rituum* dekretom svojim od 22. svibnja o. g. odobrila je četiri nove općenite službe, i to:

Commune plurium Confessor. Pontificum,
 " " " non Pontificum,
 " " Virginum,
 " " non Virginum,

što ih je dala prije sastaviti za takove slučajeve, kad se u kalendarima pojedinih biskupija svetkuje isti dan svetkovina dvojice ili više njih Svetih ili Blaženih istoga reda. Isto tako dala je kongregacija *Rituum* sastaviti četiri obrazca mise de Communi kao gore i sastavljene odobrila. Ove službe i ove mise smiju biskupi u svoja „Propria“ uvrstiti i prema potrebi odrediti, da se ta nova officia i obrazci misâ upotrijebe ili čitavi ili koliko manjka kod koje službe. (Sr. Acta Ap. S. VI. pg. 282.).

Bilješke iz bogoslovske literature.

Apologetična bilješka.

Iz povijesti religijâ.

Literatura: J. Huby: *Christus, manuel d'histoire des religions.* Paris 1913. Bricout: *Où en est l'histoire des religions?* Paris 1911. Runze: *Katechismus d. Religionsphilosophie.* Leipzig 1901. C. Pesch: *Der Gottesbegriff i. d. heidnisch. Religionen d. Neuzeit.* Freiburg i. B. 1888. *Revue de l'histoire des Religions.* Paris. P. W. Smidt: *Der Ursprung d. Gottesidee.* Münster i. W. 1912. P. W. Smidt: *Revue internat. d. Ethnologie Anthropos.* Wien. W. Vogel: *La Religion de l'Evolutionnisme.* Bruxelles. 1912. Dr. H. Schell: *Religion u. Offenbarung.* Paderborn, 1902. Dussaud-René: *Introduction à l'histoire des Religions.* Paris 1914. C. v. Orelli: *Allgemeine Religionsgeschichte.* II. Aufl. Bonn. 1913. A. D'Alès: *Dictionnaire Apologétique de la Foi catholique.* Paris 1909. Fascicule I. Animisme 1911. Fasc. VI. Fétichisme.